

Sag C-503/19**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

2. juli 2019

Forelæggende ret:Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 17 de Pamplona
(Spanien)**Afgørelse af:**

7. juni 2019

Sagsøger/Appellant:

UQ

Indstævnt:

Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Hovedsagens genstand

Genstanden for tvisten i hovedsagen er et afslag på en ansøgning om tildeling af status som fastboende udlænding til en tredjelandstatsborger som følge af, at ansøgeren er opført i strafferegistret.

Genstand og retsgrundlag for forelæggelsen

Anmodningen om præjudiciel afgørelse er baseret på artikel 267 TEUF.

Formålet med anmodningen om præjudiciel afgørelse er i det væsentlige at få fastslået, om Tribunal Supremos (øverste domstol) fortolkning af de nationale bestemmelser om tildeling af status som fastboende udlænding, ifølge hvilke den omstændighed, at ansøgeren er opført i strafferegistret, er tilstrækkelig til at nægte denne status uden hensyntagen til andre faktorer, er forenelig med Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding, navnlig direktivets artikel 6, stk. 1, og artikel 17.

Den nationale domstol ønsker ligeledes oplyst, om dette direktiv er til hinder for en national ordning, hvorefter det er muligt at nægte den omhandlede status med henvisning til den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed uden at opstille bedømmelseskriterier, når disse begrundelser for at nægte den pågældende status ikke er fastsat klart og gennemsigtigt i national ret.

Præjudicielle spørgsmål

»1) Er en fortolkning ved nationale domstole, hvorefter en straf af enhver karakter er tilstrækkelig til at nægte adgang til status som fastboende udlænding, i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, og artikel 17 i direktiv 2003/109?

2) Skal den nationale domstol skal tage hensyn til andre faktorer, ud over faktorer som straffens grovhed og varighed, den fare, som ansøgeren udgør for samfundet, varigheden af dennes hidtidige lovlige ophold og de bånd, som vedkommende har knyttet til landet, og dermed foretage en samlet vurdering, hvorunder der tages hensyn til alle disse faktorer?

3) Skal direktivets artikel 6, stk. 1, fortolkes således, at den er til hinder for, at det i henhold til national ret er tilladt, at status som fastboende udlænding i henhold til artikel 4 kan nægtes af grunde, som vedrører hensynet til den offentlige orden eller sikkerhed, uden at der er taget stilling til, om de kriterier, der er indeholdt i direktivets artikel 6, stk. 1, og artikel 17, er opfyldt?

4) Skal artikel 6, stk. 1, og artikel 17 i direktiv 2003/109 fortolkes således, at den nationale domstol i henhold til Domstolens praksis om direktivers vertikale virkning er bemyndiget til og direkte kan anvende bestemmelserne i artikel 6, stk. 1, og artikel 17 med henblik på at vurdere virkningerne af, at der foreligger tidligere straffe under hensyn til, hvor grov overtrædelsen er, dommens varighed og den fare, som ansøgeren udgør?

5) Skal EU-retten, navnlig retten til adgang til status som fastboende udlænding, samt princippet om klarhed, princippet om gennemsigtighed og princippet om forståelighed, fortolkes således, at den er til hinder for, at de spanske domstole fortolker artikel 147-149 i kongeligt dekret nr. 557/2011 og artikel 32 i lov nr. 4/2000, således at de nægter at give status som fastboende udlænding af grunde, som vedrører hensynet til den offentlige orden og den offentlige sikkerhed, selv om det af disse bestemmelser ikke på en klar og gennemsigtig måde fremgår, at de nævnte grunde kan anføres som begrundelse for at nægte en sådan status?

6) Er det i overensstemmelse med princippet om den effektive virkning af direktiv 2003/109, og navnlig direktivets artikel 6, stk. 1, når en national bestemmelse og domstolens fortolkning heraf gør det vanskeligere at få adgang til status som fastboende udlænding og lettere at få adgang til midlertidigt ophold?«

Anførte EU-retlige bestemmelser

EU-retlige bestemmelser

Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding (herefter »direktiv 2003/109«): 4., 6., 8., 10., 16. og 21. betragtning hertil og direktivets artikel 4, stk. 1, artikel 6, stk. 1, artikel 7, stk. 3, og artikel 17.

Den Europæiske Unions Domstols praksis

Dom af 26. april 2012, Mangold, C-144/10, EU:C:2012:243, præmis 75.

Dom af 18. oktober 2012, Staatssecretaris van Justitie mod Mangat Singh, C-502/10. EU:C:2012:636, præmis 44 og 45.

Dom af 28. april 2011, El Dridi, C-61/11, præmis 55.

Anførte nationale bestemmelser

Nationale bestemmelser

Ley Orgánica 4/2000, de 11 de enero, sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social (lov nr. 4/2000 af 11.1.2000 om udlændinges rettigheder i Spanien og deres integration i samfundet, herefter »lov nr. 4/2000«): artikel 32, stk. 1 og 2

Real Decreto 557/2011, de 20 de abril, por el que se aprueba el Reglamento de la Ley Orgánica 4/2000, sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social, tras su reforma por Ley Orgánica 2/2009 (kongeligt dekret 557/2011 af 20.4.2011 om godkendelse af gennemførelsesbekendtgørelsen til lov nr. 4/2000 om udlændinges rettigheder i Spanien og deres integration i samfundet, som ændret ved lov nr. 2/2009, herefter »kongeligt dekret nr. 557/2011«) Artikel 149, stk. 2, litra f).

National retspraksis

Dom afsagt af Tribunal Supremo (øverste domstol) den af 5. juli 2018 (1150/2018), hvorefter den blotte omstændighed, at en person er opført i strafferegistret, uden videre medfører afslag på en ansøgning om status som fastboende udlænding.

Dom afsagt af Tribunal Constitucional (forfatningsdomstol) den 28. november 2016 (201/2016), hvori der foretages en analyse af, hvilke omstændigheder der skal tages i betragtning ved udvisning som følge af, at der er begået en strafbar handling.

Domme afsagt af Tribunal Constitucional (forfatningsdomstol) (33/1982, 6/1983, 19/1985, 59/1990 og 46/2001), hvor den anvender en snæver fortolkning af begrebet offentlig orden.

Dom afsagt af Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (den øverste regionale domstol for Baskerlandet) den 25. februar 2010, ifølge hvilken den omstændighed, at en person er opført i strafferegistret, ikke kan anses for at udelukke tildelingen af en permanent opholdstilladelse, hvis der ikke foreligger andre forhold vedrørende ansøgeren, der påvirker den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed.

Kort redegørelse for de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne

- 1 UQ blev ved dom af 10. november 2014 dømt for at føre et køretøj under indflydelse af alkohol den 2. november 2014.
- 2 Han blev idømt 40 dages samfundstjeneste, som blev afsluttet den 18. april 2018, og en fratagelse af retten til at føre motorkøretøjer og knallerter i otte måneder og to dage, som var afsonet og afsluttet den 10. november 2015. Der gælder stadig en prøvetid for disse forhold.
- 3 Den 2. februar 2018 anmodede UQ om tildeling af status som fastboende udlænding ved Oficina de Extranjeros de Barcelona (udlændingekontoret i Barcelona), der henhører under Subdelegación del Gobierno en Barcelona (regeringens delegerede i regionen Barcelona).
- 4 På tidspunktet for indgivelsen af denne ansøgning havde UQ allerede haft lovligt ophold i mindst 5 år med midlertidig opholdstilladelse, en periode, hvor han var lovligt beskæftiget og havde opfyldt sine forpligtelser over for socialsikringssystemet og andre statslige organer. Ifølge den forelæggende ret er det meget sandsynligt, at den tilbagelagte bopælsperiode er længere, da der i disse situationer ofte indledes med en periode med ulovligt ophold, som kan være af varierende længde.
- 5 Ved afgørelse af 27. marts 2018 afviste forvaltningen ansøgningen på grund af, at der forelå tidligere straffe.
- 6 UQ indgav en klage, hvilken der blev meddelt afslag på den 6. juli 2018.
- 7 UQ har anlagt sag til prøvelse af dette afslag, og det er denne sag, som har foranlediget denne anmodning om præjudiciel afgørelse.

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

- 8 Forvaltningens advokater har gjort indsigelse mod UQ's appel og nedlagt påstand om, at den forkastes.

- 9 Den forelæggende ret besluttede ved kendelse at forelægge Den Europæiske Unions Domstol et præjudicielt spørgsmål, inden den træffer afgørelse. Sagsøgeren erklærede sig enig i, at forelæggelsen er formålstjenlig. Abogacia del Estado (statsadvokaten) modsatte sig forelæggelsen og gjorde gældende, at der er tale om en »acte clair«.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

Spansk ret

- 10 Spansk udlændingeret består af et system med en række situationer, som ofte indledes med, at der opnås en midlertidig opholdstilladelse, som kan være gyldig i op til fem år, hvorefter der kan opnås status som fastboende udlænding, der skal fornys hvert femte år.
- 11 I henhold til artikel 32 i LO nr. 4/2000 opnår personer, der har haft midlertidig bopæl i Spanien i en kontinuerlig periode på fem år, og som opfylder de lovbestemte betingelser, status som fastboende udlænding. Artikel 149, stk. 2, litra f), i kongeligt dekret nr. 557/2011 fastsætter, at ansøgningen om tildeling af status som fastboende udlænding skal ledsages af en straffeattest, som ikke må indeholde domme for overtrædelser, der i henhold til spansk ret er strafbare.

Uoverensstemmelser i retspraksis og Tribunal Supremos (øverste domstol) afgørelse af 5. juli 2018 (1150/2018)

- 12 Den lovgivning, der er redegjort for i de foregående stykker, har givet anledning til modstridende fortolkninger fra de spanske domstoles side. Det er grundlæggende tale om fire forskellige modstridende holdninger: en mere mekanisk, som blot er at nægte at give tilladelse, hvis den pågældende var tidligere straffet; en anden, der indebærer en individuel undersøgelse af den pågældende persons situation, som omfatter en vurdering af de faktiske omstændigheder og de domme, der berører den pågældende, med henblik på at fastslå, om de på tidspunktet for ansøgningen udgjorde en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der påvirker samfundets grundlæggende interesser; andre har fundet det unødvendigt at undersøge ansøgernes straffeattester med den begrundelse, at dette ikke var et krav for at opnå tilladelse [til status som fastboende udlænding]; og endelig har andre anvendt bestemmelserne i direktiv 2003/109/EF direkte med henblik på tvister på området uden at tage hensyn til de nationale bestemmelser.
- 13 Tribunal Supremo (øverste domstol) traf i dom af 5. juli 2018 i sag 1150/2018 afgørelse om dette spørgsmål og anførte, at den blotte omstændighed, at der er oplysninger om den pågældende person i strafferegistret, indebærer, at ansøgningen om status som fastboende udlænding afslås.

- 14 Nævnte domstol fastslog, at det omstændighed, at artikel 149, stk. 2, litra f), i kongeligt dekret nr. 557/2011 kræver, at der fremlægges en straffeattest, der bekræfter, at den pågældende er dømt for en handling, der er strafbar i henhold til spansk lovgivning, viser, at der ikke må foreligge oplysninger om den pågældende i strafferegistret. Ifølge nævnte domstol er det ikke logisk, at tildeling af midlertidigt ophold er betinget af, at der ikke foreligger nogen oplysninger om den pågældende i strafferegistret, mens et sådant krav ikke gælder for at opnå en mere fordelagtig stilling. Tribunal Supremo fandt endvidere, at denne fortolkning ikke var i strid med direktiv 2003/109, og konkluderede, at tredjelandstatsborgere, der ønsker at opnå og opretholde status som fastboende udlænding, ikke må udgøre en trussel mod den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed, hvilket det forhold, at den pågældende er opført i strafferegistret, kan gøre. Tribunal Supremo bemærkede på grundlag af Tribunal Constitucionals (forfatningsdomstol) retspraksis og ordlyden af bestemmelserne om udvisning af fastboende udlændinge, at selv om det i sidstnævnte tilfælde er nødvendigt at vurdere en række omstændigheder, er en sådan vurdering ikke udtrykkeligt nødvendig i forbindelse med tildelingen af opholdstilladelse som fastboende udlænding, og anførte, at det er rimeligt at opstille strengere krav og betingelser for at opnå status som fastboende udlænding, end dem, der gælder for at udvise en udlænding, som allerede havde opnået en sådan status.

Den forelæggende rets bemærkninger

- 15 Den forelæggende ret er af den opfattelse, at der er klare gnidninger mellem direktiv 2003/109 og spansk lovgivning, hvilket er blevet fremhævet i Tribunal Supremos (øverste domstol) fortolkning i ovennævnte dom 1150/2018.
- 16 Med direktiv 2003/109 skal der indføres et system med øget beskyttelse af tredjelandstatsborgere, der kan godtgøre at have en stærk tilknytning til landet og fem års ophold uden afbrydelse. I direktivets artikel 6 fastsættes de betingelser, hvorunder status som fastboende udlænding kan nægtes på grundlag af to upræcise retlige begreber: den offentlige orden og den offentlige sikkerhed under hensyntagen til forbrydelsens grovhed eller art i forhold til disse retlige begreber. Ifølge den forelæggende ret giver nævnte direktiv ikke medlemsstaterne spillerum til at fravige disse kriterier, når de gennemfører direktivet.
- 17 Et første problem i spansk ret og Tribunal Supremos fortolkning heraf er, hvorvidt begreberne offentlig orden og offentlig sikkerhed, således som de i årenes løb er blevet fastlagt i retspraksis ved de spanske domstole, er tilstrækkeligt restriktive til at det er muligt at foretage den vurdering, der er påkrævet i henhold til direktivets artikel 6.
- 18 Tribunal Supremo (øverste domstol) har gentagne gange fastslået, at den blotte henvisning til hensynet til den offentlige orden er utilstrækkelig, da dette begreb på grund af sin karakter som et upræcist retligt begreb kræver, at de konkrete omstændigheder vedrørende den offentlige orden må godtgøres. Tribunal Constitucional (forfatningsdomstol) har ligeledes altid anlagt en snæver

fortolkning af begrebet offentlig orden. Den forelæggende ret finder det derfor overraskende, at Tribunal Supremo (øverste domstol) er af den opfattelse, at det samme begreb kan fortolkes så bredt, at det forhindrer adgangen for enhver, der er blevet straffet i henhold til straffeloven.

- 19 Selv om det ifølge den forelæggende ret klart fremgår af direktiv 2003/109, at hovedkriteriet for at opnå status som fastboende udlænding er tidsfaktoren, nemlig opholdets varighed i den pågældende stat; og selv om det i samme direktiv fastsættes, at en sådan status kan afslås af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed – idet der altid skal tages hensyn til, hvor alvorlig en strafbar handling der er tale om, eller hvilken form for overtrædelse af den offentlige orden eller offentlige sikkerhed, der er tale om, samt den fare, som den pågældende udgør for disse faktorer – og selv om det er af betragtningerne til direktivet fremgår, at begrebet »den offentlige orden« også omfatter en dom for alvorlige strafbare handlinger, fører disse omstændigheder til den konklusion, at det, der kræves i henhold til direktivet, er, at der foretages en individuel vurdering af ansøgerens forhold, og at der ved denne vurdering drages en konkret konklusion om, hvorvidt ansøgeren udgør en trussel mod samfundet eller ej. Ved denne individuelle vurdering bør der tages hensyn til en række elementer, nemlig overtrædelsens grovhed eller art, den fare, der er forbundet med overtrædelsen, varigheden af opholdet og den tilknytning, som den pågældende har til landet.
- 20 Anvendes det automatiske kriterium, som Tribunal Supremo (øverste domstol) har opstillet, skal status som fastboende udlænding dog afslås, hvis den pågældende person er opført i strafferegistret, og hvis ikke, skal alle de øvrige omstændigheder undersøges.
- 21 Det skal præciseres, at der i den spanske straffelov sondres mellem lovovertrædelser og straffe i forhold til deres grovhed, idet de kvalificeres som grove, mindre grove og mindre lovovertrædelser. Siden den reform, der blev gennemført ved Ley Orgánica 1/2015, de 30 de marzo, por la que se modifica la Ley Orgánica 10/1995, de 23 de noviembre, del Código Penal (organisk lov nr. 1/2015 af 30.3.2015 om ændring af organisk lov nr. 10/1995 af 23.11.1995 om straffeloven), er også mindre forseelser blevet medtaget som en del af de strafbare handlinger, der skal registreres i Registro Central de Penados y Rebeldes (det centrale strafferegister). Dette indebærer, at den domfældte forbliver registreret i strafferegistret i mindst seks måneder efter den endelige udståelse af sin straf.
- 22 Den forelæggende ret finder det mærkværdigt, at man i forvaltningspraksis ikke anvender den strafferetlige kvalifikation, og behandler situationer, som er væsensforskellige, på samme måde, ikke kun for så vidt angår den førnævnte kvalifikation af strafbare handlinger og sanktioner, men også fordi udlændinges personlige omstændigheder og varigheden af deres ophold i vores land kan være meget forskellige, og derfor fortjener nuancerede vurderinger.
- 23 Det er ganske vist korrekt, at begrebet »den offentlige orden« ikke er et lukket begreb, og at hver stat som følge heraf har lov til at regulere dette mere eller

mindre bredt, som den finder passende, men indholdet af artikel 149, stk. 2, litra f), i kongeligt dekret nr. 557/2011, som fortolket af Tribunal Supremo (øverste domstol) som angivet ovenfor, kan være i strid med indholdet af artikel 6, stk. 1, og artikel 17 i direktiv 2003/109, da dette forhindrer en bedømmelse af lovovertrædelsens grovhed og spørgsmålet om den pågældende udgør en trussel mod den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed. Ifølge den forelæggende ret synes det at være alt for formalistisk og vidtrækkende automatisk at anse en eneste bemærkning i strafferegistret i sig selv som udtryk for, at der foreligger en sådan trussel mod den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed.

- 24 En anden problematik, der følger af de spanske domstoles fortolkning af spansk ret er følgende: ifølge artikel 13 i direktiv 2003/109 kan medlemsstaterne fastsætte gunstigere vilkår for opnåelse af opholdstilladelse, der imidlertid ikke giver ret til ophold i andre medlemsstater; spørgsmålet er imidlertid om direktivet give medlemsstaterne mulighed for at fastsætte mindre gunstige vilkår, parallelt med status som fastboende udlænding, men uden de fordele, der er ved status som fastboende udlænding, ved at stille større krav til en person, der ansøger om denne status, end til en person, der ansøger om midlertidig opholdstilladelse?
- 25 En af præmisserne i Tribunal Supremos (øverste domstol) dom 1150/2018 var, at Tribunal Supremo (øverste domstol) anså adgangen til at opnå status som fastboende udlænding for at være tilknyttet strengere krav og vilkår end dem, der gælder for udvisning af udlændinge, der allerede har denne status.
- 26 Det skal bemærkes, at en person, der har tilladelse til midlertidigt ophold i Spanien, kan få adgang til fornyelse af sin midlertidige opholdstilladelse og kan opnå en ny tilladelse til midlertidigt ophold på trods af, at vedkommende er opført i strafferegistret. I henhold til artikel 31 i organisk lov nr. 4/2000 er den blotte omstændighed, at der foreligger tidligere straffe ikke en grund til at nægte at forny tilladelsen til midlertidigt ophold, men den bør i givet fald vurderes.
- 27 Resultatet af det ovenstående og Tribunal Supremos (øverste domstol) fortolkning er, at en person med midlertidigt ophold, som har haft fem uafbrudt års ophold i Spanien, og som har en eller anden tidligere straf, vil have lettere ved at få adgang til et nyt midlertidigt ophold i yderligere to år end til en status som fastboende udlænding.
- 28 Ud fra denne synsvinkel, som fortolket af Tribunal Supremo (øverste domstol), udgør de spanske bestemmelser om adgang til status som fastboende udlænding en reel hindring for udøvelsen af de rettigheder, der følger af direktiv 2003/109, og som kan bringe direktivets formål i fare, og som følgelig fratager direktivet dets nyttige virkning ved at skabe grupper af tredjelandssstatsborgere med midlertidigt ophold, hvilket gør det vanskeligere for dem at blive integreret effektivt, hvilket fremmedgør dem over for de europæiske principper og værdier, hvorved de fratages den ret til samme rettigheder, som er fastsat i direktiv 2003/109.

- 29 Tribunal Supremos fortolkning af de spanske bestemmelser har således gjort status som fastboende udlænding til en slags belønning, som kræver, at ansøgerne skal være mere retskafne, idet der ses bort fra fjerde og sjette betragtning til direktiv 2003/109, hvorefter ovennævnte status mere skal opfattes som en mekanisme til at garantere og beskytte den tilknytning til landet, som de pågældende personer har etableret, end som en tærskel, der opstiller særskilte og særlige krav.
- 30 Det tredje spørgsmål vedrører den utilstrækkelige gennemførelse af direktiv 2003/109 i spansk ret, eftersom ingen af artiklerne om adgang til status som fastboende udlænding (artikel 32 i LO nr. 4/2000 og gennemførelsen heraf ved kongeligt dekret nr. 557/2011) skaber den klarhed, gennemsigtighed og forståelighed, som bør gælde for den orden, der gælder for ansøgere om status som fastboende udlænding, når de har tidligere straffe.
- 31 Artikel 6, stk. 1, i direktiv 2003/109 giver medlemsstaterne nemlig mulighed for at afslå status som fastboende udlænding af hensyn til den offentlige orden. Kongeriget Spanien har ikke benyttet sig af denne mulighed og har i sin lovgivning ikke angivet, at afslag kan meddeles som følge af, at ansøgeren har tidligere straffe. De forskellige domme, der er blevet afsagt på dette område, har i artikel 149, stk. 2, litra f), i kongeligt dekret nr. 557/2011, imidlertid set en skjult henvisning til hensynet til den offentlige orden og den offentlige sikkerhed som begrundelse for at nægte status som fastboende udlænding.
- 32 Hvis muligheden for at nægte den pågældende status med denne begrundelse ikke er gennemført, er det ikke muligt for den medlemsstat, som har undladt at gennemføre bestemmelsen eller ikke har gennemført den korrekt, at anvende den direkte til skade for den enkelte, navnlig i lyset af, at den er fakultativ. Den pågældende stat kan heller ikke påberåbe sig princippet om overensstemmende fortolkning, uden at der er risiko for en fortolkning contra legem, eftersom det i henhold til direktivets artikel 6, stk. 1, ikke kræves, at den nævnte status nægtes med henvisning til den offentlige orden, men udelukkende gives mulighed herfor. I overensstemmelse med loyalitetsprincippet og retssikkerhedsprincippet skal såvel den EU-retlige forskrift som den bestemmelse, hvorved et direktiv gennemføres i national ret være klar, forståelig og gennemsigtig.
- 33 Læsningen af artikel 149, stk. 2, litra f), i kongeligt dekret nr. 557/2011 giver på ingen måde mulighed for en fortolkning, hvorefter kravet om en ren straffeattest i henhold til spansk ret skal finde anvendelse på ansøgeren, som har haft kontinuerligt ophold i Spanien i fem år: for det første kræves dette ikke i henhold til bestemmelsen, der er en opsamlingsbestemmelse for en række andre situationer, som indledes med ordene »i givet fald«, hvilket henviser til de ansøgere, der ikke har levet i Spanien i de seneste fem år; for det andet, for så vidt angår dem, der ansøger i henhold til artikel 148, stk. 1, i kongeligt dekret nr. 557/2011 – der har levet de seneste fem år i Spanien – skal de ikke fremlægge denne attest, idet den myndighed, der skal behandle ansøgningen, formodes at have adgang til ansøgerens strafferegister, at kunne indhente en straffeattest, føje

den til sagens akter, og derefter foretage en vurdering heraf; for det tredje kan medlemsstaten stille strengere krav til de ansøgere, som ikke har haft bopæl i Spanien de seneste fem år, men dette betyder ikke, at det kan antages, således som direktivet er blevet gennemført, at det af de ansøgere, som har haft bopæl i Spanien de seneste fem år, ligeledes kan kræves, at de ikke har tidligere straffe i Spanien.

ARBEJDSDOKUMENT